

Núm. 121 | 1r trimestre de 2013

el butlletí

DEL COL·LEGI DE MEDIADORS
D'ASSEGURANCES DE GIRONA

Beques d'estudi | Mediator 2.0 | Conveni amb la UdG

Plana dos

Fa ben pocs dies –com ja sabeu- el Tribunal de Justícia Europeu acaba de dictar una sentència per la qual obliga el Govern espanyol a canviar amb caràcter urgent la Llei hipotecària que, des de l'any 1947, resulta que conté clàusules abusives per als consumidors i que han afavorit d'una forma descarada la banca fins als nostres dies.

No us sona molt aquesta música?

El més trist de tot plegat és que en els darrers temps hi han deixat la vida massa persones, sotmeses a aquesta tirania de la banca amb la connivència i el suport dels governs de tots els colors que han anat desfilitant.

En aquesta mateixa línia, encara que amb conseqüències molt menys doloroses, fa ben pocs dies –també- llegia (abans hauria dit sorprès; ara ja no em sorprèn res) en un butlletí digital del nostre sector: **“La CNMV vigilará el traspaso desde los depósitos a productos como seguros y fondos”**.

Elvira Rodríguez, presidenta de la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV) ho afirmava en la presentació dels objectius estratègics d'aquest organisme per al 2013, i va precisar que estrenyerà la vigilància dels traspàs d'estalvis des de dipòsits bancaris cap a productes com ara fons d'inversió o assegurances d'estalvi. I concretava que aquesta supervisió preventiva té com a objectiu anticipar-se i tallar, com més aviat millor, els potencials problemes dels inversors.

No em negareu que té gràcia!

Ara resulta que posar els estalvis en entitats asseguradores és un risc per als inversors, quan venim d'una banca que els ha fet de tot i més, i que ha convertit allò que la gent es pensava que tenien estalviat durant tota una vida en una misèria, en un no res.

Fins a la data que escric aquestes ratlles, però, no he vist cap reacció ni individual ni col·lectiva de les entitats asseguradores. No em consta que la patronal Unespa hagi demanat cap tipus d'explicació a la senyora Rodríguez sobre aitals afirmacions, que considero greus i perjudicials per al nostre sector. Un sector –l'assegurador- que fins ara no ha generat cap tipus d'escàndol com les primes úniques de la banca, les preferents de la banca, l'intercanvi de preferents per accions ruïnoses d'una banca pràcticament fallida i un llarg etcètera que tots coneixem. I no oblidem que en utilitzar el genèric de “banca” ens referim també a les caixes, que trista fi estan fent a casa nostra.

Qui sí que s'ha pronunciat és la titular de la DGSFP, Flavia Rodríguez-Ponga, per negar cap possibilitat que la CNMV pugui supervisar cap producte d'assegurança, i afirmar, per altra banda, que les declaracions d'Elvira Rodríguez tan sols pretenien observar on van els estalvis i que no se'n faci una mala utilització.

Tant és. Crec que el mal ja està fet i que –en tot cas- aquestes insinuaci-

ons haurien de ser rectificades per la mateixa persona que les va emetre.

Ens trobem, doncs, davant un nou cas d'ingerència del govern espanyol a favor de la banca, ingerència canalitzada ara a través d'un mecanisme de supervisió teòricament neutre, com la CNMV.

Dir a la població que controlaran aquests traspàsos per estalviar problemes als inversors és una descarada recomanació de no moure els estalvis (els que encara els en quedin) de les entitats bancàries.

En un moment que les limitacions posades a la banca sobre els interessos que poden oferir als seus clients posa a les entitats asseguradores –i a nosaltres els mediadors- en un lloc preferent en l'oferta i contractació de productes d'estalvi, ja hi ha qui s'ha afanyat a posar aigua al vi des d'una tribuna preferent.

I afanyem-nos a distribuir els productes d'estalvi asseguradors, perquè no tardarà gaire la banca a fer servir les seves influències –que ja sabem que les tenen- per aconseguir la normativa que calgui per limitar la rendibilitat oferta per les asseguradores. I si no, temps al temps.

I, com sempre, qui en sortirà perjudicat una altra vegada serà el consumidor. I no pas per culpa nostra, sinó de qui ja sabeu.

Antoni Godoy Tomàs
President

Encetem un nou any i amb ell, una nova edició de la nostra revista col·legial, el nostre principal òrgan de difusió col·legial que ha de reflectir totes les actuacions adreçades a prestigiar i enlairar el nivell de la nostra professió.

Així doncs, arriba als vostres despatxos un número carregat de notícies en aquest sentit. Des de les diverses actuacions en matèria de formació i reciclatge professional: conferències, jornades, beques d'estudi i la signatura d'un important conveni que ens ha de permetre dur a terme la primera edició d'un curs d'especialització a través de la Universitat de Girona, fins a la celebració de l'assemblea general ordinària i el lliurament dels premis del concurs de dibuix infantil de Nadal. Val a dir que altres qüestions -de les quals us hem anat informant a través de les comunicacions via correu electrònic o a través del web col·legial- com són les diferents reunions amb les entitats firmants del codi de pràctiques de mercat o la reunió de treball sobre el pla estratègic de la mediació, o la reunió del consell rector del Consell de col·legis catalans, amb importants acords que ben aviat us seran comunicats, i el Pleno del Consejo General, també podrien haver conformat la informació col·legial d'aquest primer trimestre, però les limitacions d'espai no ho han fet possible.

Volem destacar la connexió entre el contingut de la plana dos del nostre president i la col·laboració habitual del nostre assessor tècnic. Dues interessants reflexions sobre l'estalvi i l'assegurança, i el paper que hem de jugar nosaltres, els mediadors d'assegurances.

I la resta de seccions que ja us coneixeu els bons lectors del butlletí. Totes elles amb el toc inconfusible de l'interès del seu contingut.

Compartiu amb nosaltres la il·lusió d'aquest nou número.

- 2 Plana dos
- 3 Editorial
- 4 Informació col·legial
- 8 Firma convidada
- 10 Activitats de formació
- 10 Noves Tecnologies
- 11 Pep i Maria
- 12 Biblioteca
- 13 D'interès
- 15 Diversos
- 15 Assegurem-nos-en

Edició:

Col·legi de Mediadors
d'Assegurances de Girona
c/ Bonastruc de Porta, 35, entl. C
17001 GIRONA
Telèfon 972 20 86 64 - Fax 972 22 25 29
mediadors@mediadorsdassegurances.cat
www.mediadorsdassegurances.cat

Consell de redacció:

Antoni Godoy i Tomàs
Ricard Llapart i Martín
Xavier Olcina i Servole
Josep M. Torras i Carrillo

Coordinació

Josep M. Torras i Carrillo

Administració i publicitat:

Col·legi de Mediadors
d'Assegurances de Girona

Realització:

Nexe Impressions

Tiratge:

900 exemplars

Dipòsit legal:

GI-101-1980

Portada:

Beques d'estudi ASEFA
(Foto: Claudi Valenti)

Contraportada:

Entitats col·laboradores 2013

Només els autors són responsables dels articles i il·lustracions que firmen. La seva publicació no pressuposa que el butlletí comparteixi les idees que s'hi exposen.

Imprès en paper ecològic elaborat amb pastes ECF i fàbrica certificada ISO 9001 i ISO 14001

www.facebook.com/mediadorsgirona

@AdACdA

> Conferència [gener]

La Comissió de Formació i Reciclatge professional del nostre Col·legi va iniciar les seves activitats per al 2013 amb una conferència col·loqui sobre les noves taxes judicials.

Així, el passat 17 de gener i amb la intervenció de Belén Pose, assessora jurídica corporativa, i Joan Dueñas, director territorial Est, d'Arag, es van analitzar tant la repercussió legal d'aquestes taxes com les noves oportunitats que poden suposar per a les assegurances de defensa jurídica.

> Ponents de la conferència sobre les noves taxes judicials

> Beques d'estudi

Per dotzè any consecutiu, el nostre Col·legi va rebre de l'entitat ASEFA una dotació econòmica destinada a premiar, mitjançant unes beques d'estudi, aquells alumnes del curs acabat recentment i que fossin mereixedors d'aquesta distinció d'acord amb les bases de concessió.

El 17 de gener va tenir lloc a la nostra seu col·legial l'acte de lliurament d'aquestes beques d'estudi. A més dels tres alumnes que varen rebre la beca, hi foren presents diversos representants de l'entitat, amb Magdalena Dalmau, directora Delegació Nordest, al capdavant, així com una delegació del nostre Col·legi, encapçalada pel seu president Antoni Godoy.

Aquestes beques foren concedides als alumnes Marc Durban, Jesse Manrique, i Aleix Coch del Curs Superior d'Assegurances 2011-2012.

> Beques d'estudi ASEFA

> Concurs de dibuix

El 29 de gener va tenir lloc a la seu del nostre Col·legi el lliurament de premis als guanyadors del Concurs de Dibuix de Nadal 2012.

Els dibuixos d'aquest concurs –adreçat a nens i nenes de fins a 12 anys, separats en tres categories segons l'edat– havien de combinar els símbols Ad'a i Cd'a, que identifiquen els mediadors col·legiats catalans, amb les tradicions nadalzenques. Els dibuixos guanyadors es varen fer servir per confeccionar la felicitació de Nadal que el nostre Col·legi va trametre als seus col·legiats.

Els guanyadors del concurs 2012 foren Jan Nogué, Martí Juncà, i Berta Borra.

> Lliurament de premis del Concurs de dibuix

> Conferència [febrer]

> Conferència sobre el contracte

El contracte: Què és i quines connotacions té? Aquest fou el títol de la conferència col·loqui organitzada pel nostre Col·legi el 14 de febrer. Amb la intervenció com a ponents dels advocats Ramon Nicolazzi i Josep Rubio, del despatx Nicolazzi & Xifra de Girona, es van tractar

totes les qüestions referides a aquests acords de voluntats que són els contractes. Saber què és un contracte, quines tipologies existeixen i quines formes poden tenir, i l'anàlisi de les característiques específiques dels contractes amb els quals treballem habitualment, els

contractes d'assegurança, els contractes d'adhesió, foren qüestions destacades durant la jornada.

> Assemblea General Ordinària

Complint amb allò que disposen els estatuts col·legials, el 12 febrer va tenir lloc l'Assemblea General Ordinària del nostre Col·legi.

Els temes més destacats tractats en aquesta assemblea foren l'estat de comptes 2012, el pressupost d'ingressos i despeses per

a l'exercici 2013 -on s'aprovaren les quotes col·legials-, la memòria d'activitats realitzades, i el pla d'activitats per enguany.

> Curs Superior d'Assegurances

El 21 de març propassat va tenir lloc el segon examen trimestral corresponent al Curs Superior d'Assegurances (Curs de formació en matèries financeres i d'assegurances privades – Certificat Grup A) així com el corresponent al Curs de formació - Certificat Grup B , curs 2012-2013.

El Curs Superior d'Assegurances 2012-2013, en modalitat semipresencial, va iniciar-se el mes d'octubre de l'any passat, amb 12 alumnes matriculats i un total de 500 hores lectives 500 hores lectives, gairebé 300 hores lectives -entre classes presencials i tutories voluntàries- i la resta a través de plataforma en línia.

> Moment d'una de les classes del Curs Superior d'Assegurances 2012-2013

Els dies lectius són els dilluns i els dimarts, en horari de tarda, a l'aula de formació del Col·legi. El claustre de professors, 15 en total, està format bàsicament per persones vinculades al Col·legi, així com

per professionals especialitzats en cada una de les matèries.

El pròxim examen trimestral és previst de dur-se a terme el 19 de juny.

> Signatura conveni

Gràcies a la col·laboració entre la Fundació Universitat de Girona, Mapfre i el nostre Col·legi, s'ha concretat la realització de la primera edició del Curs d'especialització en Gerència de riscos a la pime.

Així, el dilluns 18 de març va tenir lloc a la seu de la Fundació la firma del protocol de col·laboració entre les tres entitats. Joan Saurina, director general de la Fundació Universitat de Girona: Innovació i Formació (FUdGIF), Juan Antonio Arjona, director territorial de Mapfre, i Antoni Godoy, president del nostre Col·legi, van rubricat l'acord que permetrà dur a terme aquest curs, que començarà el 5 d'abril i acabarà el 14 de juny, el qual té com a objectius proporcionar els coneixements i habilitats fonamentals, teòriques i pràctiques, específiques per permetre el desenvolupament professional en la gerència de riscos per a empreses (petites i mitjanes) i la seva cobertura en

> Acte de signatura del conveni amb la Fundació UdG i Mapfre

l'àmbit assegurador, així com l'adquisició d'una base sòlida de coneixements en l'àmbit de la gerència de riscos per a pimes, i dels coneixements sobre conceptes, principis, metodologia i tècniques de gerència de riscos per a pimes.

> Jornada [març]

El dijous 21 de març vam dur a terme la jornada Mediació d'assegurances: Nous reptes, noves solucions. Una jornada pensada perquè ens donés idees concretes per als nostres despatxos per encarar el futur i facilitar-nos noves maneres de fer negoci davant el nous reptes als que ens enfrontem els mediadors d'assegurances.

'Mediador 2.0: Com i on ser present a internet' i 'Com pot un mediador fer rendible la seva cartera' foren els dos blocs que conformaren la jornada. Carlos Albó i Carlos Font, d'Exponent Consultores, van intervenir-hi com a ponents.

> Aspecte de la jornada del mes de març

> Entitats col·laboradores

Tal com es va informar mitjançant la circular corresponent, un any més comptem amb la col·laboració de diferents entitats.

Aquestes entitats, amb la seva col·laboració, aposten fermament per donar suport a les activitats del nostre Col·legi i al mediador col·legiat.

Enguany comptem amb el suport de 18 entitats. A totes elles el nostre agraïment.

CLUB BÀSQUET TARRAGONA, UN SENTIMENT

Dolores Salas
Presidenta - Club Bàsquet Tarragona

El Club Bàsquet Tarragona (CBT) va néixer l'11 de setembre de 1978. Un grup de jugadors descontents amb la situació en què es trobaven al seu club van decidir marxar i crear un club exclusivament de bàsquet a la ciutat de Tarragona.

Durant un estiu molt atafegat amb reunions al Bar Sport de la ciutat i amb la il·lusió de fer alguna cosa nova va néixer el CBT. Es va crear una junta formada per jugadors que va escollir un president, càrrec que va recaure en Pere Ferré, perquè amb 23 anys, era el més gran de tots aquells joves. Van tenir l'empenya i el coratge de tirar endavant aquest projecte i convertir-lo en una realitat. S'ha de dir que en tot moment van tenir el suport dels familiars i amics.

La primera acta de la junta va ser redactada al Mesón del Cim, lloc

de reunió en els inicis del club. Entre entrepans de fuet, olives i canyes de cervesa es va decidir el preu de les quotes de socis, 100 pessetes al mes, i el disseny de la samarreta i el color: el blau, color que encara porten tots els equips del club. Les actes que encara es conserven llueixen algunes taques d'oli i les juntes es tancaven amb la darrera ronda de perfumats i algun gintònic, passada la mitjanit.

Els inicis van ser molt durs. Ningú no sabia fer funcionar un club burocràticament, tots eren jugadors i molt joves, i el que sabien fer millor era jugar a bàsquet. Com a anècdota us explicaré que al setembre d'aquell primer any, per recaptar diners, es va muntar un recital de Pere Tàpies a l'auditori del Camp de Mart, cedit gratuïtament per l'Ajuntament. Només es va recaptar per poder pagar el cantautor de Vilanova, unes 50.000 pessetes.

Malgrat tot, aquell any 1978 va ser la primera temporada que va competir el nou club a la Primera Categoria Catalana. Es van haver de fer ràpidament uns estatuts i es va haver d'efectuar un dipòsit de 20.000 pessetes per poder iniciar la competició. Aquests diners van sortir de "l'impost revolucionari" que els jugadors van demanar a les seves famílies. El CBT va començar a competir amb un equip sènior i un de júnior masculí.

“Tenim molts deutes i la mateixa il·lusió que van tenir aquells joves l'estiu que van crear el club”

En l'aspecte social, temporada a temporada, el club s'anava organitzant. Va començar a firmar acords amb col·legis de la ciutat, va organitzar torneigs, el més emblemàtic dels quals va ser les 25 hores, en què es jugaven 25 hores seguides i hi participaven tots els equips del club i equips convidats: aquest torneig es va fer durant uns 20 anys seguits.

L'any 1980 la Discoteca Long Play va patrocinar el club i es van fer unes samarretes amb el seu logo, uns llavis vermells molsuts i molt insinuants. Els dissabtes s'organitzaven festes a la discoteca.

El CBT anava arrelant i tenia una activa vida social; durant anys participarem al carnaval organitzant una comparsa amb motius referents a l'esport de la cistella, i fins i tot a vegades, reivindicativa com quan demanàvem ajuda per tenir un pavelló propi.

La temporada 80/81 ja es va crear un comitè encarregat del control tècnic, de la millora de l'equip i dels entrenadors, i se'ls van oferir cursos de formació, i també controlava les faltes d'assistència dels jugadors als entrenaments, la qual cosa servia per motivar els jugadors i millorar el seu rendiment.

La temporada 90/91 el club va marcar unes normes de conducta per al primer equip, es recomanava viatjar amb xandall del club, es prohibia fumar i portar els cabells llargs, les sortides a la nit no s'havien d'allargar més enllà de la una (menys les vigílies del partit, que no es podia sortir), els tècnics havien de portar corbata als partits i els jugadors havien de sortir pentinats del vestidor. S'havien d'evitar picabaralles dins i fora de la pista.

L'any 2011 va néixer la fundació del club amb la finalitat de promoure i fomentar la pràctica del bàsquet a Tarragona.

En l'aspecte esportiu, temporada a temporada, el club s'anava consolidant i creixent, els equips milloraven el seu joc i pujaven de categoria.

La temporada 87/88 el club va inscriure 19 equips a la Federació, ja teníem escola de bàsquet per als petits i encara que ens mancaven instal·lacions hi va haver més de 160 nens i nenes entrenant.

La temporada 91/92 l'equip femení va pujar a Segona Divisió i l'equip masculí va assolir l'ascens a la Primera Divisió B (com la LEB Plata actual) en la fase d'ascens que es va jugar a Gandia. El CBT tancava un capítol a la seva història i començava a coquetejar amb el bàsquet d'elit.

Per primera vegada el club va fitxar el seu primer americà, Mitch Smith, un jugador seriós, intel·ligent, molt religiós, casat i amb dos fills, tenia 25 anys i experiència a la Lliga espanyola. Va costar 50.000 dòlars.

El club ja comptava amb una estructura semiprofessional, encara que ningú cobrava i els nostres jugadors i jugadores destacaven, i vam aconseguir portar una jugadora a la selecció espanyola, diverses a la selecció catalana i, la temporada 95/96, el nostre jugador Berni Álvarez va fitxar per un equip ACB, el Pamesa Va-

lència. Fins ara, és l'únic jugador sortit del planter que ha arribat a la màxima categoria. També hem tingut entrenadors que han arribat a entrenar equips a la màxima categoria com Joan Plaza, Txema Olabe, Ricard Casas, etc.

Tots els presidents, menys un, han estat exjugadors. Jo vaig entrar a formar part d'aquest grup d'amics amb disset anys amb el primer equip femení. Des d'aleshores he participat en moltes activitats, també com a delegada d'equips, com a mare de jugadors i finalment vaig entrar a la junta directiva en un moment complicat. Des de fa un any i mig sóc la presidenta del club.

En aquest moment el club compta amb 31 equips, 22 de propis i 9 equips que juguen als col·legis amb el nostre nom. Fem servir quatre pavellons, encara no tenim cap instal·lació pròpia, hem hagut de renunciar a la LEB Or que esportivament havíem aconseguit mantenir. Tenim un director general, una gerent, un director esportiu, un equip d'entrenadors, fisioterapeutes, preparadors físics, també tenim molts deutes i la mateixa il·lusió que van tenir aquells joves l'estiu que van crear el club.

Activitats

FORMACIÓ I RECICLATGE PROFESSIONAL

ABRIL 2013

Dilluns 15. Jornada Les xarxes socials: Gestió pràctica dels canals corporatius. Caldes de Malavella.

MAIG 2013

Dijous 16. Conferència col·loqui L'assessoria tècnica: consultes i respostes (títol pendent de confirmació). Girona.

Aquests actes són vàlids per a la formació contínua per a l'exercici de les funcions de les persones que integren les categories B i C del Reial Decret 764/2010, d'11 de juny, sobre competència professional, i de la Resolució de la DGSFP de 18.2.2011 pel que s'estableixen els requisits i principis bàsics dels programes de formació per als mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i altres persones que participin directament en la mediació de les assegurances i reassegurances privades.

CURS

ABRIL 2013

Divendres 5. Inici Curs d'especialització sobre La gerència de riscos a la pime. Girona.

CURSOS MONOGRÀFICS DE RECICLATGE PROFESSIONAL 2012-2013

Girona

Abril

Fiscalitat de les operacions financeres i de les assegurances (6 hores)

Règim legal de l'empresa asseguradora (6 hores)

Assegurança de vida. Plans i fons de pensions (20 hores)

Sistema i productes financers (12 hores)

Maig

Unió Europea (6 hores)

Assegurances de salut (6 hores)

Assegurances d'accidents (8 hores)

Assegurança d'automòbils (20 hores)

Règim legal de la distribució de l'assegurança (10 hores)

Juny

Assegurances de crèdit, caució i pèrdua de beneficis. Assegurances agràries (6 hores)

Aquests cursos són vàlids per a la formació contínua per a l'exercici de les funcions de les persones que integren les categories B i C del Reial Decret 764/2010, d'11 de juny, sobre competència professional, i de la Resolució de la DGSFP de 18.2.2011 pel que s'estableixen els requisits i principis bàsics dels programes de formació per als mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i altres persones que participin directament en la mediació de les assegurances i reassegurances privades.

Noves tecnologies

APPS

Encetem amb aquesta nova edició del butlletí un repàs a les principals aplicacions (*apps*) que podem trobar a la xarxa per a qualsevol *smartphone*, tauleta i ordinador.

Comencem, doncs, amb un dels principals programes per retenir-ho i recordar-ho tot, Evernote.

En el mateix web del fabricant ho podem trobar tot i més de manera didàctica i senzilla, per iniciar-nos-hi o per a usuaris avançats: <http://evernote.com>.

La primera gran característica que podem destacar és que està tot sincronitzat, notes, captures web, arxius, imatges, tot en tots els dispositius que utilitzem, podem començar un arxiu en un aparell i el podem acabar en un altre. Més flexibilitat no podem demanar. A més,

tot guardat en un format atractiu que fa més ràpida i amable la cerca. La segona, l'eficàcia i facilitat d'adjuntar tot tipus d'arxius, notes de text, pàgines web, arxius d'àudio, tot en un sol document. La tercera i no menys important característica és que podem compartir, per treballar junts amb col·legues i amics en un projecte comú, en què cada un pot aportar el seu contingut en temps real i amb tota flexibilitat per a tots. Per als usuaris més avançats, hi ha tot un exercici de fanàtics del programa que exposen els seus treballs amb els quals podem millorar molt els coneixements sobre les possibilitats d'Evernote.

Evidentment, tenim disponible la versió gratuïta, que funciona perfectament fins a un volum de 60 MB, que no és poc. Però si volem exigir prestacions, ens

farà falta gratar-nos la butxaca. Podrem disposar de gran volum de càrregues, major velocitat i preferència en les comunicacions i actualitzacions, llibretes sense connexió, cerques en PDF, historial de notes, reconeixement d'imatges més ràpid, bloqueig amb PIN i, sobretot, les llibretes compartides per treballar en equip, tot al mòdic preu de 40 €/any. Aquí cada un veurà si és molt o poc, per les prestacions utilitzades.

Finalment, com amb totes les *apps*, el més recomanable és descarregar-les, fer-hi una ullada i segur que alguna utilitat li sabrem trobar. Serà amb el pas de les setmanes i mesos que ratificarem o no i si ens és convenient el programa.

Comissió de Noves Tecnologies

Pep, el pòlissa / maria medidora

> Seguridad Vial en el entorno laboral (Instituto Mapfre – Seguridad Vial)

La seguretat viària gira, en tots els casos, a l'entorn de tres factors essencials:

- La via i el seu entorn
- El vehicle
- El conductor

Sobre el primer en podríem escriure molt, moltíssim. Podríem estar d'acord en si les millores que s'han fet a la via pública són suficients o no, sobre si els recursos que s'hi ha destinat han estat suficients o no, si la senyalització és correcta i adequada o enganyosa i poc objectiva. El que sí que és cert és que si comparem les carreteres de fa uns anys amb les que tenim ara, han canviat moltíssim i quasi sempre han millorat la seguretat. Veiem, per exemple, les vies de doble carril per sentit, les mitjanes amb separació de formigó, les voreres més àmplies, les cruïlles més ben dibuixades, etc. Tot això segur que és un factor fonamental que ha contribuït a la reducció d'accidents.

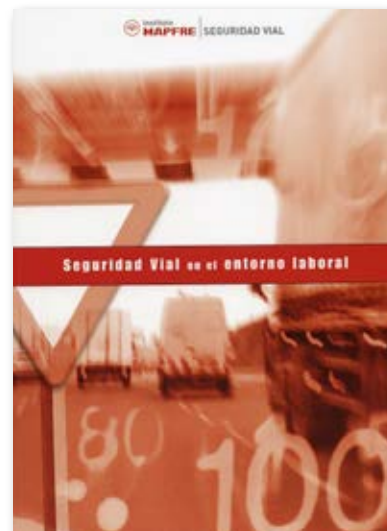
Quant al vehicle segur que és allà on s'ha avançat més en els darrers anys. La indústria de l'automòbil no ha parat mai d'investigar i contínuament s'introdueixen millores ens els vehicles que demostren que tant la seguretat activa com la seguretat passiva són reptes inacabables de millora constant. Val a dir que tant la competició automobilística com la de motocicletes també han contribuït de forma cabdal en aquest avenç, tots els invents dels darrers anys han estat provats en vehicles de competició. En podrien ser exemples els cinturons de seguretat, els pneumàtics, els airbags, els ABS en els frens, els controls de tracció, els cascs en les motos, per citar-ne només uns pocs ja que la llista podria ser interminable.

Pel que fa al tercer punt podríem dir, sense por d'equivocar-nos, que és allà

on s'ha avançat menys. Ben poca cosa s'ha fet per conscienciar correctament les persones del vertader ús de qualsevol vehicle de locomoció. Les autoescoles fan la seva feina per a l'obtenció d'un permís que no et dona cap més dret que començar a agafar experiència al volant. Res ajuda de l'entorn actual perquè els conductors prenguin veritable consciència del que suposa circular en mig d'un mar de vehicles dins de cada un dels quals hi ha un conductor que es pensa que és el millor pilot del món.

Hi ha dues coses que no s'han tingut en compte a l'hora de formar autèntics conductors: primera, la formació des de ben petits, des que es comença a caminar, a anar en bicicleta. Això és feina dels pares i dels mestres. Mai no hi ha hagut una assignatura dins els plans d'educació que fos constant (això vol dir cada any) que ensenyés educació viària, comportament davant el trànsit rodat, comprensió per les actituds dels altres, respecte i tranquil·litat davant les advertiments que suposa una conducció segura, etc. Això donaria una maduresa que asseguraria, quan s'obtingués el permís de conduir, una conducció natural i sense agressivitat i en la major part del casos desapareixeria "el millor pilot del món" i els recàrrecs per conductor novell.

La segona, hi ha un tema més delicat. Hi ha països en els quals quan hi ha un senyal de limitació de velocitat és perquè hi ha un motiu evident per anar a aquella velocitat i no a una altra. Quan hi ha un radar és perquè hi ha una cruïlla perillosa o qualsevol altra circumstància que requereix que es compleixi una velocitat determinada, si hi ha un senyal d'obres és perquè hi ha realment obres i quan no es treballa es treuen. Desgraciadament tot això no és el que ens trobem pels nostres carrers i carreteres. Estem tips de veure un senyal de 40 per obres en

diumenge o un radar en plena autopista. Els malpensats creuen que senyalitzant inadequadament es contribueix a acostumar els conductors a complir amb les més essencials normes de circulació. Tot això crea una tendència a la desobediència que no és bo ni per a la seguretat viària ni per a la seguretat d'un mateix, només és bo per a l'afany de posar multes i emplenar les arques de qui les cobra.

El llibre que presentem avui és un estudi acurat i complet dels factors que comporten la seguretat viària, com aconseguir que hi hagi menys accidents i com minimitzar-ne els efectes. També fa un incís especial en els accidents in itinere i en missió que són els que podem patir en l'àmbit laboral.

Edició: Instituto Mapfre de Seguridad Vial
Manuel Silvela, 15
28010 Madrid
Dipòsit legal: M-19495-2005
82 pàgines

Xavier Olcina Servole

Índex

1	Introducción	03	5	El perfil del accidentado	11	9	El factor vía	27
2	Datos estadísticos de interés	05	6	El momento y el lugar del accidente	13	10	El factor vehículo	43
3	El accidente laboral de tráfico	07	7	Las infracciones más frecuentes	14	11	Recomendaciones	63
4	El perfil del conductor	09	8	El factor humano	15			

> La jubilació futura

Fa pocs dies, la presidenta d'Unespa i vicepresidenta de la CEOE, Pilar González de Frutos, va afirmar en unes jornades que la tendència demogràfica que porta a un envelliment de la població és el principal problema que amenaça el sistema de benestar espanyol, molt més que la crisi econòmica.

Segons va assenyalar, l'envel·liment impedeix la millora del sistema de benestar i no es pot revertir, per la qual cosa, el rep-te més urgent és aturar aquesta tendència.

Va alertar sobre el fet que, en aquests moments, l'Estat espanyol compta amb menys de dos cotitzadors a la Seguretat Social per cada jubilat i destacà que les empreses espanyoles dediquen menys d'un 1% de la seva renda disponible a la jubilació.

Signifiquen aquestes afirmacions que es troba en perill el sistema públic de pensions? Tindrem els cotitzadors d'avui garantida la nostra pensió el dia que arribem a la jubilació? I per quant de temps?

Per intentar respondre a aquestes preguntes, començarem donant una ullada a una sèrie de dades demogràfiques.

El Boletín económico del Banco de España, de gener 2013, presenta el quadre comparatiu següent sobre l'evolució demogràfica del decenni 2001 a 2011:

	2011	2001	Diferència
Població total	46.815.916	40.847.371	5.968.545
de 0 a 15 anys(%)	16,0	15,6	0,4
de 16 a 64 anys(%)	66,7	67,3	-0,7
de 65 i més anys(%)	17,3	17,0	0,3
Taxa de dependència	26,0	25,3	

Podem veure que els percentatges no varen variar significativament en aquest decenni, però aquesta dada ens portaria a conclusions errònies si no tinguéssim en compte la taula següent, que mostra el nombre d'immigrants estrangers dins l'Estat espanyol:

	2011	2001	Diferència
Població total	5.252.473	1.572.013	3.680.460
Percentatge s/total	11,2	3,8	7,4
de 0 a 15 anys(%)	15,0	14,7	0,3
de 16 a 64 anys(%)	79,6	79,5	0,1
de 65 i més anys(%)	5,3	5,7	-0,4

Podem comprovar que els més de tres milions sis-cents mil immigrants arribats han permès suavitzar la caiguda del nombre de persones en edat de treballar, és a dir, les que es troben en el segment d'entre 16 i 65 anys i, en conseqüència, també la taxa de dependència.

Què hauria passat si no haguessin arribat aquests immigrants? La taula hauria quedat així:

	2011	Diferència
Població total	41.563.443	
de 0 a 15 anys(%)	16,1	0,1
de 16 a 64 anys(%)	65,6	-1,1
de 65 i més anys(%)	18,3	1,0
Taxa de dependència	28,0	

Veiem que la població de més de 65 anys hauria pujat en un punt percentual mentre que la d'edat de treballar hauria baixat en més d'un punt. Això hauria fet que la taxa de dependència passés d'un 26% a un 28%.

Evidentment, esperar que l'arribada de nous immigrants continuï salvant la situació és una cosa que, en la situació de crisi actual, és impensable.

De fet, el 2011 va registrar un saldo negatiu en el total del flux migratori, decreixement que s'accentuà el 2012.

I el futur, què ens ha de portar? D'acord amb les previsions de l'Institut Nacional de Estadística (INE) sobre l'evolució futura de la població a l'Estat espanyol, hem elaborat la taula següent:

Anys/edats	0-15	16-65	>65	Taxa de dependència
2015	16,56	66,46	16,98	25,55
2020	16,50	65,33	18,17	27,81
2025	15,78	64,35	19,87	30,88
2030	14,87	62,97	22,16	35,19
2035	14,48	60,82	24,70	40,61
2040	14,64	58,14	27,22	46,82
2045	15,04	55,38	29,58	53,41
2049	15,32	53,97	30,71	56,90

Per un altre costat, d'acord amb les estimacions de prestigiosos economistes, la taxa d'atur estructural, una vegada superada la crisi actual, es trobarà al voltant del 14% de forma continuada.

Es considera que l'atur estructural, a diferència de l'atur estacional, és permanent, ja que depèn de la capacitat d'absorció de força de treball que té el procés productiu. L'aplicació de més factor capital (maquinària) a aquest procés productiu fa que es necessiti menys factor treball i, en conseqüència, es crea més atur.

Si sumem aquesta taxa d'atur a l'evolució demogràfica, ens apareix que cada persona dependent (jubilada o en atur) l'any 2020 rebrà com a subsidi les contribucions a la Seguretat Social que facin 2,72 treballadors, passant a 2,25 treballadors el 2030, a 1,73 treballadors el 2040 i a 1,53 treballadors el 2050.

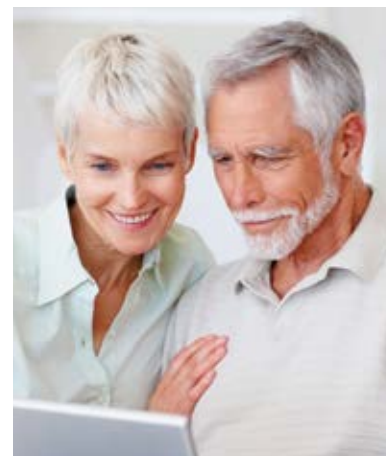
Tenint en compte que el sistema deixa de ser viable a partir de tres treballadors per dependent, ens

trobem que el sistema de protecció social que actualment tenim està abocat a la fallida en menys de 25 anys.

A causa d'aquesta possible fallida es fa imprescindible que tothom que ho pugui fer, es doti d'algun instrument que li permeti complementar la seva pensió.

Però ens trobem que a l'Estat espanyol, tal com publicava el diari *El País* el passat 26 de febrer, no existeix cultura previsor. Això ho demostra el fet que mentre que al nostre estat el patrimoni invertit en fons de pensions equival tan sols al 8,2% del PIB, la mitjana a la Unió Europea és del 30,7% i del 75,7% als Estats Units d'Amèrica.

A més a més, amb la crisi els ciutadans han aportat 1.032 milions menys als plans de pensions, al mateix temps que el diner destinat per les empreses als programes dels seus empleats va baixar en 666 milions i, per acabar-ho d'arrodonir, l'any passat fou el primer en què les empreses públiques no varen fer aportacions per als seus treballadors, situació que es repetirà aquest 2013 per la política d'austeritat en l'Administració.

A més a més, en l'actualitat a Espanya la pensió pública equival al 81,2% de l'últim salari percebut. Aquesta ràtio es troba entre els cinc més alts dels països de l'OCDE, on la mitjana és tan sols del 42,2%.

No cal dir que els governs actuals i futurs tendiran a igualar aquesta ràtio amb la mitjana de l'OCDE o a deixar-ho per sota d'aquesta mitjana.

Amb aquest panorama, als mediadors d'assegurances se'ns presenta una gran responsabilitat. Hem de fer veure als nostres clients que és imprescindible que preparin la seva jubilació, ja que no podran comptar amb el suport que fins ara oferia l'Estat.

Els hem de fer veure que com més aviat comencin a preparar aquesta jubilació millor serà, i que pot ser més important estalviar en alguna altra despesa abans que fer-ho en el seu futur.

Ricard Llapart Martín
Actuari d'assegurances
Assessor tècnic del Col·legi de Mediadors d'Assegurances de Girona

Comissió d'afiliació

RESUM D'ALTES I BAIXES D'1 DE GENER A 31 DE MARÇ DE 2013

CENS A 31 DE DESEMBRE DE 2013336

ALTES

No exercent

Cristina Buet Santana, de Sant Cebrí de Vallalta
Jaume Culler Ribera, de Girona

Corredor d'assegurances

Marc Durban Gironès, de Girona
Jesse Manrique García, de Blanes

Representant de corredoria d'assegurances

Carme Trigueros Martí, de Girona (Fòrum
Corredoria d'Assegurances, SL)

Agent d'assegurances exclusiva

Andrea Ferré Gambin, de Girona
Judith Parés Sellarés, de Vic

TOTAL ALTES7

BAIXES

Jubilació

Isidre Coma Bustins, de Castellfollit de la Roca
(Coma Agència d'Assegurances, SC)
Margarida Gironès Burch, de Girona

Cessament en l'activitat

Juan Antonio Manrique Manrique, de Blanes

Representant de corredoria d'assegurances

Lluís Martí Barnés Tarrés, de Girona (Fòrum
Corredoria d'Assegurances, SL)

Voluntària

Joan Gironella Culubret, de Figueres (Tax 2000
Correduria de Seguros, SL)
Francesc Pérez Vizcaino, de Figueres (Tax 2000
Correduria de Seguros, SL)
Marta Fuentes Torruella, de Castell-Platja d'Aro
(Gestisegur Platja d'Aro, SLU)
Rosa Janó Salom, de Palafrugell
Xavier Casas Rubiol, de Sant Celoni
Xavier Salvadó Suñé, de Palamós

No exercent

Salvador Albà Sala, de Lloret de Mar
Francesc Xavier Luzuriaga Mateu, de Palamós
Joana Morcillo Puig, de Girona
Joan Pastoret Ventulà, de Molló

Manca de pagament

M.Àngels Piñol Cuartero, de Roses

TOTAL BAIXES 15

CENS A 31 DE MARÇ DE 2013..... 328

assegurem-nos-en

QÜESTIONS DE LLENGUA

Aquest any 2013 continuarem ampliant la llista de dubtes freqüents, amb l'objectiu de poder-ne fer un bon recull per poder consultar quan us calgui.

*link / enllaç

Segons el TERMCAT, Centre de Terminologia de Catalunya, l'element en un document, generalment d'hipertext, que permet connectar amb altres documents o parts de documents s'anomena **enllaç**, que correspon a la forma anglesa *link.

*liquidesa / liquiditat

La paraula *liquidesa no existeix en català, sinó que és **liquiditat**, qualitat de líquid. En l'àmbit de l'economia, la comptabilitat, les assegurances i les finances, es parla de **liquiditat** per referir-se al conjunt de característiques d'un actiu que permeten transformar-lo en efectiu de manera immediata, o a la qualitat d'un actiu financer o de l'actiu d'una empresa de ser fàcilment convertible en diner efectiu en qualsevol moment.

llançar / llençar / tirar

Tots tres verbs són correctes, l'únic que cal és conèixer el significat precís de cada un per usar-los en el context adequat.

Llançar, llençar i tirar són sinònims amb el significat de deixar anar amb fort impuls alguna cosa de manera que recorri una distància en l'aire. Per exemple, podem dir: llançar una pedra, llançar un nou producte al mercat... Ara bé, si ens referim

a posar una cosa en un lloc destinat a recollir les deixalles, per desfer-nos-en, o a malgastar diners... aleshores farem servir sobretot el verb **llençar**. Així, podem fer frases del tipus: comprar això és llençar els diners, no llenceu documents amb dades personals al contenidor...

medi / mitjà

Aquests dos noms són correctes, però, com en el cas anterior, hem de saber utilitzar-los en el context precís, ja que sovint es confonen o es fan servir com a sinònims, i no és el cas. **Medi** fa referència a l'element o substància que envolta una cosa. Per exemple: l'aire és el medi en el qual vivim. En canvi, **mitjà** és allò que serveix per arribar a un fi. Així doncs, parlarem de mitjans de transport, mitjans de comunicació, direm que llegir l'Assegurem-nos-en és un bon mitjà per solucionar dubtes...

RECURSOS

Amb motiu del Mobile World Congress, que ha tingut lloc el mes de febrer d'enquany a Barcelona, el Centre de Terminologia TERMCAT, amb la col·laboració del Departament d'Empresa i Ocupació, ha publicat el recull La telefonia al dia.

Som davant d'un sector de consum massiu, i per això termes com "aplicació nativa", "aplicació web", "pantalla tàctil" i "multitàctil", "giny", "codi QR" o "comunicació de camp proper (NFC)" han passat a ser

d'ús corrent per a un ampli grup de consumidors.

El aquest recull el TERMCAT ha fet una selecció del lèxic terminològic associat als telèfons intel·ligents i a les tauletes tàctils més rellevant, incorporant conceptes recents, com ara "quarta generació (4G)", "telèfon tauleta" o "taulèfon", o "de màquina a màquina (M2M)", amb la seva definició en català i els seus equivalents en castellà, francès i anglès.

Podeu consultar-lo en línia a www.termcat.cat/docs/PDF/Telefonia/Telefonia.html, on trobareu també una versió per imprimir com a quadríptic plegable de la mida d'un telèfon mòbil.

Com dèiem, aquesta eina aporta una visió general i un primer punt de partida, que es pot detallar i aprofundir amb altres recursos avaluatius, com ara l'Indexplà. Si hi esteu interessats només us heu de posar en contacte amb el servei de català del Consorci per a la Normalització Lingüística més proper al vostre despatx (www.cpnl.cat/girona) i els seus tècnics, experts en gestió lingüística, us ajudaran en tot el que calgui.

entitats col·laboradores 2013

EL TEU MÓN LEGAL.

